

Χειμώνανθος, το λουλούδι του χειμώνα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τι πιο

ωραίο για τον κήπο σας να διαθέτει ανθοφορία και χρώμα όλες τις εποχές! Είμαστε συνηθισμένοι να βλέπουμε λουλούδια με χρώμα και άρωμα την άνοιξη, το καλοκαίρι, ακόμη και το φθινόπωρο. Με το χειμώνα, όμως τι γίνεται;

Κι όμως, υπάρχουν αρκετά φυτά που ανθίζουν μέσα στη παγωνιά του χειμώνα, ακόμη και μέσα στο χιόνι, δίνοντας χρωματιστά άνθη με δυνατό άρωμα. Με έναν τρόπο, λες και θέλουν να αποτελέσουν τους αγγελιοφόρους της άνοιξης, την ελπιδοφόρα ματιά της φύσης στο παγωμένο σκηνικό του χειμώνα.

Ένα από αυτά τα ξεχωριστά φυτά είναι ο Χειμώνανθος. Φυλλοβόλος

καλλωπιστικός θάμνος, ανθεκτικός στο ψύχος, ακόμη και σε θερμοκρασίες πολλών βαθμών κάτω από το μηδέν. Με καταγωγή από την Ανατολή καθώς αποτελεί ενδημικό φυτό της Κίνας, μας χαρίζει τα λουλούδια του από τέλη Δεκέμβρη μέχρι αρχές Μάρτη πριν ακόμα επτυχθούν τα φύλλα του. Λουλούδια σαν μικρό αστέρι, διαμέτρου δυο τριών εκατοστών, υποκίτρινου-κρεμ και κίτρινου χρώματος, που φέρουν μια κόκκινη καρδιά στο κέντρο τους.

Ο χειμώνανθος με λογχοειδή φύλλα, ανοιχτού πράσινου χρώματος, χαρακτηρίζεται από σχετικά αργή ανάπτυξη και φθάνει σε ύψος που πλησιάζει συνήθως στα τρία - τέσσερα μέτρα.

Προτιμά γόνιμα εδάφη με καλή αποστράγγιση σε ηλιόλουστες τοποθεσίες. Ιδανική εποχή φύτευσης η άνοιξη και το φθινόπωρο, ενώ καλό να αποφεύγουμε το χειμώνα και το καλοκαίρι.

Δεν ευδοκimei σε γλάστρα και καλύτερα να το φυτεύουμε μεμονωμένο ή σε συστάδες σε αυλές, κήπους και σε πάρκα. Τα ανθισμένα κλαδιά του, γεμάτα άρωμα, μπορείτε να τα κόψετε και να βάλετε στο βάζο σας. Η ανθοφορία του κρατάει για αρκετές μέρες.

Χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή κατά το κλάδεμα, να μην το κλαδέσουμε πολύ αυστηρά. Καθώς ανθοφορεί σε ξύλο ηλικίας δυο ετών, πέραν του αραιώματος από εσωτερικούς κλάδους, χρειάζεται πάντοτε να αφήνουμε παλαιότερους βλαστους κατά το κλάδεμα, ώστε να δώσουν την ανθοφορία την επόμενη χρονιά.

Κατά την περίοδο της άνοιξης, απαιτεί λίπανση με ένα πλήρες βιολογικό λίπασμα για ανθοφόρους θάμνους ενώ κατά τους καλοκαιρινούς μήνες χρειάζεται σχετικά συχνό πότισμα μια-δυο φορές τη βδομάδα. Σχετικά με τη διαιώνιση του, πολλαπλασιάζεται τόσο με σπόρους και με μοσχεύματα.

Κώστας Λιονουδάκης

Γεωπόνος Γ.Π.Α.

Πηγή: mistikakipou.gr